

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex capite 12. Genes. in quo describitur Abrahami
evocatio, ejus Peregrinatio & Raptus Saræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

laborandum, ò quàm lentâ manu id negotii arripis? at quàm celerî pede volas, quàm sedulâ manu desudas, si pro obtinenda gloria & laude hominum, pro impetranda quadam dignitate agitur?

Dòctrina 3.

Desumpta ex capite 12. Genes. in quo describitur Abrahami evocatio, ejus Peregrinatio & Raptus Sara.

Considera : **Q**Uòd paribûs Verbîs, quibûs olîm Abrahamum è patria evocaverat Deus, quemlibet Christianum evocet è perversa hujus Mundi vita. *Egredere de terra tua, inquit, relinquendô si non corporis gressibûs; saltem mentis affectibus terrena & transitoria bona, & veni per viam piæ Vitæ ad cœlestem Canaan.* Inopiam, quam patieris in rebus temporalibus amore mei spretis, aut in pauperes liberaliter distributis, refundetur uberrimâ spiritualium gratiarum & cœlestium consolationum segete. Quid ad hæc & his similia vocanti Deo respondes? nōne differas de die in diem tam gratiosis obsequi mandatis? non tantum Abrahami mirabili exemplô ad celerem sequelam, quàm Salomonicis minis instigatus: *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: nam diutius tardante te, citò veniet ira ejus. Eccles. 5.* Hæc tremenda monita haud dubiè cordi ducens Zachæus, ad primam Vocantis Magistri vocem festinus descendit: didicit inde: divinam vocationem tam punctualem esse, ut in puncto perdat gratia, cui non in puncto morem geramus; & hinc exclamat S. Ephrem Serm. 1, de pœnitent. *Sentis, quod ostium tibi apertum sit? festina priusquam occludatur: ignoras, quò cœlestis medius ostium medicine sue clausurus sit, festina igitur, ut cureris.* Lazarus defunctus inter obscuras sepulchri tenebras jam fœtens, vix exceperat vocem Christi, clamantis Joan. 11. *Et statim prodiit, qui erat mortuus.* Eâ celeritate mandatum exsequitur, ut ligatis adhuc pedibus & manibus, capiteque obvelatô se vocanti præsentem sisteret. **Q**uæso: cur non ante pedum ligamina abjecit? respondet S. Chrysologus, timuisse Lazarum, ne aliquantulum cunctandô, vocantis gratiæ foret injurius, & hinc in neglectæ observantiæ celeris pœnam iacere permetteretur in sepulchro, nunquam amplius resuscitandus. Mirandum planè, quòd Sapiente teste Eccles. 3. divina Providentia omnibus

bus rebus certum tempus assignârit : *Omnia tempus habent. Tempus est nascendi, tempus moriendi, tempus plantandi, tempus evellendi &c.* Nullum verò reperiatur tempus, quod determinatum sit divinæ vocationi, ut ei obsequamur? resolvit dubium S. Greg. Nazianz. dum asserit : ad opus tanti momenti, quod absque ulla expediendum morâ, nullum assignari posse tempus, ut nec per punctum trahatur mora, cum vocatione celebritate suâ ventos imitetur. Verba S. Doctoris sunt Orat. in Joan. *Tibi & belli & pacis tempus sit, atque omnis denique rei : at verò salutis tuæ negotium semper ac sollicitè age.* Quàm multos reperire est modernò tempore Christianos, quos inter & tu forsitan non postremus, qui vocati ad sanctiorem vitæ statum Hebræos imitantur, de quibus Sacra meminit Historia; eos Arcam fœderis deposuisse in Silo eâ mente & proposito, ut congruò tempore tantum thesaurum digniori locarent in sede. At quoniam id factum tempore? an fortè unò abinde annò, duobùs, aut tribùs? elapsi sunt scripturâ teste 3. Reg. 6. quadringenti octoginta anni, antequam manus admovebantur construendo Templi ædificio, adeoque jam in cineres confederant illi omnes, qui ante tot annos à Deo vocati fuerant, iussique, isthoc ædificare Templum. Et utinam non inter æternos ignes luant, tandiu dilatam, tandemque omninò neglectam vocationem Dei! utinam exemplò illorum tu sapias, gerendò quantociùs morem divinæ voci! obsequi si volueris, aderit cœlestis gratia, auxiliò in omnibus tibi futura, sicut olim auxiliò fuerat obedienti Abrahæ, quem etiam inter barbaras manus Scripturâ testante salvum & integrum conservavit; licèt summo vitæ periculo eum exposuerit raptæ uxoris Saræ pulchritudo.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 13. lib. Genes. in quo describitur reditus Abrahæ ex Ægypto, separatio à Loth, seminis terræque illius facta Abrahæ promissio.

N. 21. Considera 1. **Q**uomodo non tantùm in bonis gratiæ, sed etiam in bonis fortunæ crescant homines, qui vocanti Deo obsequentes, se totos ejus servitiis consecrant, prout Abraham suò docuit exemplò: hic enim, qui summâ rerum omnium inopiâ pressus, paulò ante Ægyptum petierat, jam omnî copiâ ditatus revertitur.
 Probant